

ADVENT

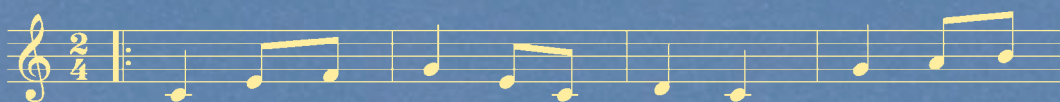
Podobně jako velikonočním svátkům předchází čtyřicetidenní období půstu, mají přípravné období i Vánoce. Říká se mu advent podle latinského slovesa advenire – přicházet, jelikož narozením Krista přichází na svět Mesiáš, Spasitel. První nedělí adventní začíná i církevní rok. Může to být nejdříve 27. listopadu a nejpozději 3. prosince, protože do Narození Páně 25. prosince musí zbývat čtyři neděle. Advent, který je s vánočním časem spojen očekáváním narození Ježíška, nabízí zbožné zpívání ranních písní, vábivé tajemno snů, věštění budoucnosti, další prožívání svátků světců, zpěv a jiné pokrmy k nasycení duše. Lidé ale připravují i adventní věnce a v první adventní neděli na nich zapalují první adventní svíčku. Když na věnci hoří všechny čtyři svíčky, advent je u konce a za dveřmi je Štědrý den.

K adventu patří ranní bohoslužby před svítáním, kterým se říká roráty podle začátku vstupní modlitby „Rorate coeli de super... Rosu dejte, nebesa, shůry...“ Protože jde vskutku o bohoslužbu před rozbřeskem a elektřina dřív v kostelech nebyla, každý věřící si s sebou musel přinést svíčku a ta, když dohořívala, vypálila do lavice důlek. Takovéto památky na generace lidí, kteří chodili na roráty, najdete v mnoha kostelech. Rorátní svíčka mohla být kromě klasického sloupku i ve formě turbanu nebo věnečku. A tak si připomeňme atmosféru ranní bohoslužby dvěma adventními písněmi.

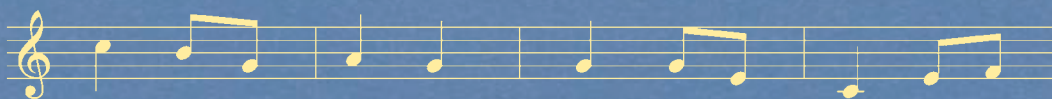
Volně

Mno - zí spra - ved - li - ví pro - ro - ci a krá - li
 Spa - si - te - le vi - dě - ti žá - da - li,
 Moj - žíš, Sa - mu - el s Da - vi - dem, I - za - i - áš s Je - re - mi - á - šem
 spo - lu hla - sy plač - ti - vý - mi vo - la - li:
 „U - kaž svou tvář nej - draž - ší, zboř ne - be - sa,
 se - stup do - lů, Me - si - á - ši.“

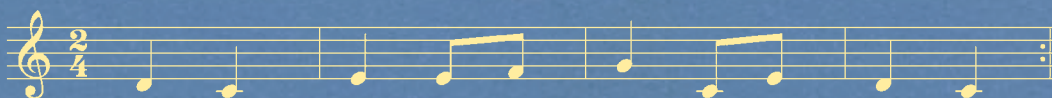
Vznešeně

Po - slán jest od Bo - ha an - děl, je - muž - to
I všed k ní ten sil - ný an - děl, kde to dra -

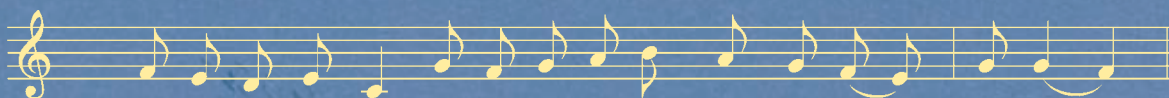

jmé - no Ga - bri - el, tak ma - je jmé - no od
hou Pan - nu vi - děl v tom měs - tě pře - bý - va -

ně - ho, vy - klá - dá se sí - la je - ho.
jí - cí, po - zdra - vil ji tou - to ře - cí.

2. Řka: Zdrávas, plná milosti, toť jest Bůh vzkázal z výsosti,
kterýž tě zvolil nad jiné, dať požehnání předivné.
Počneš syna a porodíš, jehožto jméno Pán Ježíš,
onť sám kralovati bude, království konec nebude.

Bu - diž po - chvá - len Bůh O - tec a syn, Duch sva - tý — A - men! —

